

ଏ ମମରେର ନାରୀ

ଶୋନ ନାରୀ ଶୋନ, ଆର ନୟ ମୌନତା,
ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀତେ ଏସଛେ ମୁକ୍ତିର ବାରତା ।

ନାରୀ ପୁରୁଷ ଆଜ କାଁଧେ ଗଡ଼େଛେ ଗୋଟା ବିଶ୍ୱ,
କାଗଜ ହାତେ କଲମ ଧର ଥେକୋ ନା ଆର ନିଃଶ୍ଵ ।
କୁଣ୍ଡିଯେ ଲଟ୍ ସବ ଶିକ୍ଷାର ଆଲୋ,
ଜ୍ଞାଲିଯେ ଦାଓ ସବ ଆଧୀର କାଳୋ ।
କୁସଂକ୍ଷାରେର ବାଧୀନ ଭେଙେ ଗଡ଼େ ନାଓ ସମତା ॥

ଏସେହେ ସମୟ ଭେଦାଭେଦ ଭୁଲେ ଗଡ଼ିତେ ସବାର ଐକ୍ୟ,
ଅତୀତ ଭୁଲେ ଆଗାମୀ ଦିନେଓ ହବୋ ନା ମତାନୈକ୍ୟ ।
ଜୀବନେର ପଥେ ଚଳ ଏକ ସାଥେ,
ମାଠେ— ଗଞ୍ଜେ ଅଫିସ ଆଦାଲତେ ।
ହାତେ ହାତେ ରେଖେ ଏଗିଯେ ଚଲୋ ସୁର ତୁଳ ଏକତା ॥

ଛୋଟ ଏ ଦେଶ ଆମଜନତାର ଅର୍ଦ୍ଧକ ସେଥାଯ ନାରୀ,
ଅର୍ଦ୍ଧକ ନରେ ପାରବେ କି? ଉନ୍ନୟଣ କରତି ତାରି?
ଚଳ ଏକ ବୃଣ୍ଟେ ଦେଶକେ ଗଡ଼ି,
କେଟେ ଯାବେ ଆଧୀର ବିଭାବରୀ ।
ତବେଇ ସୁଖେର ଜ୍ବଳବେ ବାତି ଥାକବେ ନାତୋ ଦୁଃଖ ଗାଁଥା ॥